

Prenumerata miesięczna:
Bez odnowienia . . . 34,000 mkp.
Z odnowieniem lub
przesyłką poczt. 37,000
Za granicą . . . 60,000
Cena 2000 marek
numera 2000 polskich
Adres Redakcji:
ul. Jagiellońska 2. 10.
Telefon 41. Międzyzmiast. 1372.
Adres Administracji:
ulica św. Anny L. 3.
Telefon 241.

Ceny ogłoszeń
za 1 wiersz milimetry:
Zwykłe 750 mkp
Nekrologi 1,500
Nadstawo 2,250
Po kronice 3,000
Najpierwsze stronie 3,750
Drobnie od słowa . . . 375
(najmniej 10 słów)
Układ tabelaryczny 50% drożej
Zamieszkanie . . . 50%
Załączniki według umów.
Nr ceka P. K. O. 140,936

NOWA REFORMA

O podniesienie duszy

Kraków, 10 sierpnia.

Ubolewa jedno z pism miejscowych (idąc za natlenieniem „Słowa Polskiego“ i „Gazety Warszawskiej“), że lwowski zjazd Legionów nie ograniczył się tylko do „wspomnienia bohaterów walk“, lecz stał się demonstracją „bojowo-partijną“. Jeśli jednak zjazd legionowy wyrosł ponad poziom zwyczajnego święta żołnierskiego, to tkwi w tem znacznie głębsza przyczyna, niżli partyjna.

Wyrazem tego najlepszym był niezaprzeczone (zaprzeczyć tego nie mogły nawet lwowski organa endeckie) entuzjazm, z jakim ludność Lwowa, tej dotąd „niezdobytej“ twierdzy narodo-demokratycznej witala w swoich murach marszałka Piłsudskiego i jego żołnierzy, składając hold nie żadnej „partji“, lecz idei, krwią i życiem wielokrotnie stwierdzanej, a której głębokie tchnienia zarówno zastęp legionowy z jego wodzem na czele, jak i męży gród kresowy sprzegliw w jeden obóz Polski waleczącej. To nie partja, lecz droga, to nie mafia zakonspirowana (jak zwykło się w nieuczynnych oskarżeniach określać), lecz jawnie krwią i życiem testowana idea: idea czynu, idea budowania własnego, państwowego bytu na fundamencie czynu zbrojnego.

Tej to właśnie idei hold składali młode i czujące żywioły miasta Lwowa, tego gródu, którego młodzież w listopadzie 1918 roku (w pamiętnych dniach przelomu) pierwszą zaryzykowała czyn zbrojnego powstania przeciwko obecnej inwazji, wstępując w ten sposób w ślady Legionów, które pierwsze w dniu 6 sierpnia 1914 roku zaryzykowały próbę zbrojnego czynu. Ten zaszczyt pierwszeństwa, uobecnionego przez uprzednie celowe prace przygotowawcze, strzelecko-wojskowe, zrosł się na zawsze z imieniem Legionów i z nazwiskiem ich wodza, Józefa Piłsudskiego. Nie odrobnią tego faktu żadne nacągania, ani wypominania fałszywej orientacji politycznej.

W czasach bowiem, gdy z trzaskiem karabinowej palby i hukiem gromów armatnich pękły więzadła starej Europy, rację miała każda kula, polską dłoń wycierzona w pierś tego, czy innego zabójcy. I rację miał ten, kto pierwszy polskie dłonie uzbroid i pierwszy na polu światowych zmagani z bronią w rękę wyruszył. Był nim, nie kto inny, jak właśnie żołnierz Legionów, i w tem jego wielkopomna zasługa. — Orientacja, o ile była fałszywa, czy zbyt na krótką metę zakreślona, spłynęła, jak woda po rynnie, lecz została nowo wytrysły nurt młodej i twórczej woli czynu. On-to z bezwładu wytracił śpiące dusze i rytmem czynu rozkołysał.

Błędny, czy trafny (naszem zdaniem trafny) czyn (nie orientacja) żołnierza Legionów był tą drobną gródką śniegu, która w swoim pochodzie w potężną lawinę urosła. Dziś, oddaleni od tak zwanych orientacyjnych sporów, cieszyć się tylko możemy, że w ślad za czynnem 6 sierpnia poszły przed, czy później, inne próby i poczynania wojskowo-organizacyjne. Ta, czy inna, stojąca za nimi orientacja polityczna (a nie brakło wszakże i takiej, co szablę honorową w holdzie składała w. ks. Mikołajowi), okazała się tą wodą, po wierzchu spływającą, od której niezależnie dokonywała się organizacja wspólnego polskiego dobra: polskiej sily zbrojnej, i jeszcze głębsza rzecz: przybudowa psychiki polskiej z niewolniczej na rycerską.

Tej prawdy-zasługi był przypomnieniem ostatni zjazd legionowy i tej prawdy-zasługi składała hold patrijotyczna ludność Lwowa. A jeśli kogoś gniewa, że sami legionieci własnym słowem i własną manifestacją tę prawdę przypominają, to niech weźmie pod uwagę, że właśnie tak się dzwinnie pogmatwało nasze życie polityczne, i wogóle duchowe: że najoczywistsze prawdy, oparte na obywatelskich faktach, zostały u nas tak poprzekane i wykoszlawione, że przypomnienie ich jest obowiązkiem wobec ojczyzny. W pierwszym zaś rzędzie jest to obowiązek tych, którzy danych czynów byli

twórcami, tem bardziej, jeśli na ich głowy, na głowach ich woda, strąca się od lat szereg cała górg przetrwanych zarzutów i inwektyw, byle w ten sposób wygrać stawkę partyjną i choćby kosztem skażonej prawdy utracić niedogodnych sobie ludzi.

W tem tkwiła przyczyna, że lwowski zjazd legionowy, będąc świętem żołnierskim, był równocześnie manifestacją, nie partyjną, lecz ideową, manifestacją ducha czynu i głębokiej prawdy wewnętrznej, która, im bardziej w swem poczuciu raniona reklamami własnych rodaków, tem mocniej wybucha wiecznie żywym ogniem (jak właśnie było to z okazji ostatniego zjazdu w Lwowie).

Obrońcą tej prawdy wewnętrznej, która w świetle rozwoju faktów dziejowych nabiera znaczenia prawdy historycznej, były także wszystkie trzy przemówienia marszałka Piłsudskiego. A choć zapewne znowu znajdą się tacy, którzy będą wolać, by Piłsudski raczej „milszał“, to jednak sądzimy, że nie można nikomu odmówić prawa do przemawiania w obronie własnej, najwewnętrzniejszej treści duchowej, tem bardziej, jeśli ten ktoś był jednym z budowniczych naszego życia, jeśli w nim samym pośrednio atakowano pewne wartości moralne ducha narodo-wego. Jeśli dla użytku historii można zarejestrować ów niekończący się „błog rzekomych, czy faktycznych „win“ i „błędów“ pierwszego naczelnika państwa i pierwszego naczelnego wodza, to niechże sprawiedliwość stanie się zadość i jemu, tak wielokrotnie „na lewą wbijanemu“, wolno będzie dla użytku historii i od siebie słowo swej wiary i swej prawdy wewnętrznej dorzucić.

Ad ostateczny wydział. Kiedyś pokolenia, może tak patrzące na postać Józefa Piłsudskiego, jak my dzisiaj patrzymy na wielkich bohaterów przeszłości: czy tego, którego niegdys nazywano „czerwonym jakobinem“, czy na Henryka Dąbrowskiego, ongiś „pachoła pruskiego“, jak go nazywali przeciwnicy legionowego czynu.

Lecz i my, dzisiejsi, starszy się spokojnie oceniamy argumenty, które i pod naszą rozważę (nie tylko pokoleń następnych) poddają ludzie, historje czyniący.

Wolni od animozji, tak przymiawiającej zdolność jasnego widzenia niektórym małym osobnikom, żyjącym z magenia i siania nienawiści, wolni także od zaślepienia jednostronnym kultem, na podstawie własnego obiektywizmu, a nie kawiarnianych, dorywczych opinii, czy też gorszej, bo zatrujej metody przekręcania słów poszczególnych (klasycznym tego przykładem był artykuł na łamach „Rzeczypospolitej“ pod tytułem: „Przekora“), możemy pod uwagę argumenty Józefa Piłsudskiego i sprawiedliwie je oceimy w ogólnym bilansie sił duchowych, na fundamencie których buduje się państwowe życie nowej Polski.

W obronie swej prawdy wewnętrznej zalał się marszałek Piłsudski przedewszystkiem z jednym z najpotworniejszych zarzutów, swego czasu skutym dla demagogicznych celów. Twardo i bez obłonek okazał cały tragizm swego stosunku do obrony Lwowa i swój efektywny (pośredni, czy bezpośredni przez swoich żołnierzy) w nim udział. Odsłonił ten smutny obraz zagmatwanego życia, wśród którego wola i czynu lamała się tragicznie musiała z całą górą kamieni, rzucanych pod nogi tym, którzy działali mieli.

Na jakikolwiek sąd o ostatnich emancypacjach zdobędą się grupy, wrogie Józefowi Piłsudskiemu, sądzimy, że powinniśmy do głębszej rozważki nakłonić tak trafny apel do wydobycia naszego życia politycznego z pod nacisku kłamstw i oszczerstw, ukwanych dla użytku partyj, czy też ambicznych jednostek, a wprowadzających w organizm narodu zatrutą krew nienawiści i małoduszności.

Trafną jest również i bardzo aktualną uwagą marszałka Piłsudskiego, że z metodą „jerychońsko-oszczerczą“ (jak określili krytykowie) tak tykły obozu endeckiego) walczyć nie należy „gestami zewnętrznymi, lecz przedewszystkiem moralnym przewycięzaniem zła u samych pod-

staw. „Istota zaś tej walki“ (cytuujemy słowa marszałka) „jest podniesienie duszy na wysoki poziom moralny“. Oto droga, po której za sztandarem Legionów iś musi państwowe i kulturalne życie Nowej Polski.

WYCIECZKA POLAKÓW Z AMERYKI U PREZYDENTA WITOSA.

Warszawa, 9 sierpnia. (PAT.) Pisma donoszą, że wycieczka Polaków z Ameryki była wczoraj przyjęta przez prezydenta Witosą. — W kołach wycieczki podnoszono doskonałe usposobienie prezydenta Stanów Zjednoczonych, Coolidge, dla spraw polskich, z którymi jest obznajomiony.

ROKOWANIA POLSKO-GDAŃSKIE.

Warszawa, 9 sierpnia. (AW.) Wczoraj rozpoczęły się między Polską a Gdańskiem rokowania, celem uregulowania szeregu spraw aktualnych, dotyczących obrotu towarowego między Polską a Gdańskiem, oraz w kwestji stosowania polskiego rozporządzenia dewizowego, do emisji gdańskich pieniędzy miejskich. Prócz tego przedmiotem obrad ma być sprawa stosowania w praktyce wobec polskich obywateli, gdańskie ustawy o obrocie nieruchomości.

WYJAZD SZEFA SZTABU DO KALISZA.

Warszawa, 9 sierpnia. (PAT.) Pisma donoszą, że dziś do Kalisza wyjechał w sprawach służbowych szef sztabu, generał St. Haller.

P. K. K. P. NIE KUPUJE MAREK NIEMIECKICH.

Warszawa, 9 sierpnia. (PAT.) „Przegląd Wieczorny“ donosi, że wobec spadku marki niemieckiej, oddziały P. K. K. P. zaprzestali kupować markę niemiecką.

STANOWISKO PAPIEŻA WOBEC NIEMIEC.

Rzym, 9 sierpnia. (PAT.) W kołach, zbliżonych do Watykanu, udzielono następujących informacji z przebiegu niedawnej rozmowy papieża z byłym kanclerzem niemieckim, Wirthem.

Po dłuższej rozmowie na temat sytuacji w Niemczech, papież zwrócił się do Wirtha, tłumacząc konieczność przyjęcia przez Niemcy zobowiązań w sprawie odszkodowań i radził zaprzestania w najkrótszym czasie biernego oporu w zagłębiu Ruhry. Kanclerz odpowiedział, że żaden rząd niemiecki nie zdecydowałby się w obecnej sytuacji na zwrócenie się do ludności z wezwaniem do zaniechania biernego oporu. Na to papież odpowiedział:

„W takim razie pozostaje już tylko modlitwa“.

Słowa te tłumaczone są tutaj, jako objaw pewności papieża, że w zatarciu Ruhry Niemcy muszą ustąpić, gdyż wygrały już wszystkie swoje karty, a trwanie w oporze prowadzi państwo do zguby.

Wiedeń, 9 sierpnia. (AW.) Korespondent rzymski „N. Fr. Presse“ dowiaduje się z pewnego źródła, że papież polecił kardynałowi sekretarzowi stanu Gaspariemu zaprotestować przeciwko ostatnim aktom terroru bojówek niemieckich w okupowanym terytorium. Protest założony będzie u rządu niemieckiego. Odnośny dekret nie będzie opublikowany, rząd francuski jednak zostanie o nim uwiadomiony.

DCLAR = 6 1/2 MILJONA MAREK NIEMIECKICH.

Wiedeń, 9 sierpnia. (PAT.) „N. Fr. Presse“ donosi z Berlina: Kurs dolara osiągnął wczoraj wysokość 6 i pół miliona marek niemieckich. Kola giełdowe uważają za konieczne chwilowe zamknięcie giełdy.

Cena bochenka chleba wynosi 160 tysięcy.

Kancelerz Cuno o wewnętrznym i zewnętrznym położeniu Niemiec

Kancelerz Cuno zdobył się wreszcie na wystąpienie w „Reichstagu“ z mową, która miała oświetlić wewnętrzne i zewnętrzne położenie Niemiec. Sądząc z telegraficznego streszczenia jego mowy, które podajemy niżej, kanclerz niemiecki nie zgola nie wyjaśnił i poprzestał na komunalach, powtarzanych przez nacjonalistów i pewnego rodzaju „patrijotów“ i wyznawców tak zwanej „Hurrahpolitik“ na wszystkich wiecach. W kwestji reparacyjnej doszedł kanclerz Cuno do wniosku, że „wobec Francji są Niemcy zdani na siebie samych, a w kwestji katastrofalnego przesilenia gospodarczego podał do wiadomości parlamentu znane już rzeczy. Komuniści i socjaliści przerywali mu niestanną uwagami wprowadzić nieparlamentarnymi, ale trafnie. — Oto telegram z Berlina, podający przebieg tej dyskusji w parlamencie niemieckim w dniu 8 b. m.:

Przy szczerze wypełnionej sali posiedzenia Loebę etworzył posiedzenie Reichstagu. — Gdy podniósł się kanclerz Cuno, by wygłosić mowę, z ław posłów komunistycznych, odzyski się okrzyki: Przez tym zbrodniarzem! Przez z pacholkiem Stinnesa! (Powstała wielka wrzawa).

Prezydent Loebę wzywa opowiada, że dalsze demonstracje mogą pociągnąć wydalecie ze sali obrad.

Gdy nastąpił spokój, zabrał głos kanclerz Cuno. Przystępując do omówienia kwestji zagłębia Ruhry oświadczył mowca, że bajki francuskie o pokojowych intencjach komisji międzynarodowej nie dadzą się dłużej utrzymać. Ludność Nadrenji i zagłębia Ruhr będzie trwała wiernie w biernym oporze. Decyzja znajduje się obecnie w rękach Anglii. W tej chwili byłoby bezcelowe i niebezpieczne mówić o szczegółach. Nie powinniśmy jednak wierzyć w cuda. Okazywały: my zawsze dobrą wolę na punkcie porozumienia z Francją, żąda ona jednak, byśmy zrezygnowali z biernego oporu, aby kraj nadrenski oddać Francji na łaskę i nielaskę. Jest to żądanie, na które rząd nie może się zgodzić. Za tą niemożliwością stoi szereg innych niemożliwości. Francja daje nam do podpisu dokument, zaopatrzonego adwokackimi kruczkami. W stosunku do Francji jesteśmy zdani tylko na siebie samych. Celem utrzymania całości naszego kraju musimy ponieść wszelkie ofiary. (Na ławach komunistów glosy: To szcrajaństwo!). — Chcemy trwać przy biernym oporze.

Pos. Ledebour: Pan popiera akty sabotażu. Kanclerz przechodził następnie do polityki wewnętrznej, omawiając sytuację gospodarczą i podkreślał, że udrożnienie gospodarki Niemiec musi nastąpić bezwzględnie.

(Powstała wielka wrzawa. Posłowie komunistyczni Fröhlich i Könan wołają: Ty bankrut! Wrzawa wzrasta).

Prez. Loebę, zwraca się do posłów komunistycznych z apelem, by narodowi nie dawali przykładu rozpazania. Upomnienia prezydenta pozostają bez skutku. — Dopiero po dłuższej chwili kanclerz mógł ponownie zabrać głos.

Kanclerz przedstawia jako projekty ustawy, projekt rządowej pożyczki, nowe ostrzejsze ustawy podatkowe, oraz popieranie gospodarstwa. Chodzi o ograniczenie druku banknotów i o zapobieżenie zbytniemu eksportowi. — Mowca zwraca się z apelem do rolnictwa, aby ono tylko spełniło swój obowiązek zawodowy, lecz także spełniło obowiązek w dostawach żywności. Przewodawcy wszystkich stanów powinni wziąć pod uwagę depresję waluty i odpowiednio do tego regulować płace robotników. Od czasu wojny — powiada mowca — nasz naród staje się coraz uboższy. Musimy oszczędzać i pracować.

Na ławach posłów komunistycznych glosy: Jan oszczędza, a my pracujemy! Kanclerz: Rząd stoi na straży... Śmiechy i okrzyki u komunistów.

Kanclerz oświadcza dalej, że w sprawach polityki wewnętrznej rząd będzie mógł wtedy

Strajk robotników i demonstracje drożyzniane w Gdańsku

Gdańsk, 9 sierpnia. (PAT.) Wczoraj wybuchł strajk robotników portowych, oraz robotników przemysłu drzewnego. Do strajku tego przylączyli się robotnicy in. zawodów. Około godziny 2 popołudniu kilkutyśny tłum robotników usiłował dostać się przed gmach Sejmu, w którym odbywało się zebranie plenarne. Skoncentrowana w znacznej liczbie policja, zaopatrzona w granaty ręczne i karabiny maszynowe, nie dopuściła demonstrantów do środkiem, przyczem w rozmaitych częściach miasta doszło do starć, w których wyniku kilku demonstrantów zostało rannych.

Demonstrujący robotnicy wysłali do Senatu delegację, która przedłożyła cały szereg żądań, dotyczących między innymi usunięcia policji z ulic miasta, otwarcia pozamykanych sklepów żywnościowych i ustalenia zarobków robotniczych na podstawie miernika złotego. Delegacja przedstawiła te żądania głównej komisji Sejmu.

Żądania robotników były następnie rozpatrywane na posiedzeniu Senatu. Przedstawiciel socjalistów, poseł Rahm, zaznaczył, że o ile Senat nie wyda natychmiastowych zarządzeń zaradczych, to w Gdańsku wybuchną zaburzenia, które spowodują utratę suwerenności Gdańska.

Senator Vollmann w przemówieniu, poświęconem obecnej sytuacji, zwrócił się między innymi z apelem do całego świata (!), a zwłaszcza do Rady Ambasadorów (!) i do Rady Ligi Narodów o przyjęcie z pomocą Gdańskowi. Przedstawiciel Koła polskiego, poseł Kanert, zalecił, jako najpraktyczniejszy i najskuteczniejszy środek zaradzenia obecnemu katastrofalnemu położeniu w Gdańsku: wprowadzenie waluty polskiej, jako obowiązującego środka płatniczego.

Wreszcie zabrał głos wiceprezydent Senatu gdańskiego, Ziehn, który w imieniu Senatu gdańskiego oświadczył, że w myśl życzenia robotników policja zostanie ściągnięta z ulic miasta z dniem jutrzejszym, pozamykane sklepy żywnościowe będą ponownie pootwierane, piekarze zaś otrzymają w dniu jutrzejszym zapasy maki.

Przez cały czas trwania posiedzenia Senatu dostęp do gmachu był zamknięty siłami oddziałami policji, uzbrojonej w karabiny ręczne i w karabiny maszynowe. Równocześnie na drogach, prowadzących do Senatu, poustawiono zasieki z drutu kolczastego.

BURZLIWY DZIEŃ W GDAŃSKU.

Gdańsk, 9 sierpnia. (AW.) Wczorajszy dzień w Gdańsku odznaczał się niezwykle podnieconym nastrojem, wobec rozruchów głodowych i silnych demonstracji, które pociągnęły za sobą ofiary w liczbie czterech ciężko pobitych przez tłum połączających. Po południu demonstrujący robotnicy chcieli udać się pod gmach Senatu gdańskiego, jednakże uzbrojona od stóp do głów policja w bojowym rzesztunku, z granatami w rękach i najeżonymi bagietkami, ustawiła się w leżym oddziale wzdłuż i w szerz ulic i zagroziła drogę demonstrantom, wobec czego tłum ruszył w inną stronę. O godz. 3 zapanał spokój. Spodziewane są jednak dalsze demonstracje. Na ulicach krąży samochody ciężarowe z uzbrojona policją i karabinami maszynowymi. Prawie wszystkie sklepy spożywcze są zamknięte i z zewnątrz zasunięto żelazne drzwi zamykane. Również banki pozamykały wszystkie okna, celem zabezpieczenia się przed ewentualnymi ekcesami. Ruch na mieście olbrzymi, daje się wyczuwać bardzo nerwowy nastrój.

HELENA VINCENT-FILOCHOWSKA.

MISTER JACK

(Ciąg dalszy).

Było mu duszno i nudno w tym przesyconym uśmiechami portretów saloniku, podobnym do ciasnej, zlocistej muszli. Poruszył się niecierpliwie w fotelu i chrząknął.

— Pan chrzaka, panie Kamieniecki? Czyli, że pan się nudzi — zmarszczyła brwi i wśliznęła się znów na sofę, zapalając nowego papierosa. — Mówmy więc o interesach.

Twarz jej zgasała i zbrzydła w nagłym znużeniu, w grymasie niechęci i nudy. Patrząc na swe, naprawdę zabawnie male stopy, uwięzione w złoto-czerwonych, tureckich pantoflach, mówiła rzeczowo i obojętnie:

— Małce mój jest nieprawdopodobnie zaniedbany w naucz. Ma lat osm i napewno będzie idęca. Ale ponieważ posiada rzadką urodę i wielki majątek, ponieważ należy do uprzywilejowanej kasty głupców, zwanej „towarzystwem“, ma więc wszystkie szanse, aby został odzobą salonów i bardzo szczęśliwym człowiekiem, szczególnie, zaznaczam z przyciskiem, będąc idęca.

Kamieniecki uśmiechnął się i nagle poszarzała i znużona twarz pani Poleskiej zakwitła znów w złotym blasku ognia, jak egzotywny, gorący kwiat. Mówiła, pochylona lekko ku gościowi.

— Pan jest czarująco młody. Mój syn napewno pana pokocha. Czy zechce pan od jutra zostać jego profesorem?

Kamieniecki wstał i skłonił się na znak zgody. Znow wydał się sobie obrzydzonym w tym małym, dusznym saloniku, wobec tej drobnej, skulonej na sobie kobiety, której zielonawe, badawcze oczy czuły na sobie z zakłopotaniem. — Badaly one świeżość jego cery, młodość i gibkość kształtów, utajoną w mięśniach potęgę siły. Zmarszczył lekko brwi i spojrział pytająco na kobietę. Wydała mu się nagle odpychająca w tym chimerycznym męskim stroju, w skulonej pozie dzikiej kocicy, grzejącej się przy ogniu, z tem zachwalem spojrzeniem, wbitem w jego zakłopotaną twarz.

Odrzuciła w ogień niedopalek papierosa i powiedziała zmienionym głosem:

— Więc dobrze. Od jutra. Jednak muszę się zastrzeżę, że obowiązki pana dotyczą wyłącznie mego syna.

Spojrzła na nią z niemimel zdziwieniem.

Patrząc w ogień, mówiła obojętnie:

— Ciępię na bezsenność i wieczorami potrzebna mi lektora. Wczoraj właśnie oddaliłam Angielkę, która czytała nudno i bez ekspresji. Sądząc, że połączenie tych dwóch obowiązków — profesora mego syna i mego lektora — uśmiechnęła się leciutko, ledwie dostrzegalnie — da się zrealizować. Oczywiście ofiaruję panu pensję bardzo wysoką. Pokój dla pana już jest przygotowany —

Kamieniecki poczuł w ustach gorzoc ostrego, niemal bolesnego niesmaku. Wstał i chłodno uklonił się kobiecie.

— Zaluje bardzo — powiedział, nie patrząc na Poleską — ale mieszkam z matką, cierpiąc na serce i wszystkie wieczory spędzam w jej towarzystwie.

Lewa brew kobiety zadrgała nerwowo i nagle, gdy gniewem zaskrzyły się znow jej przybrzożone oczy. Z rękami w kieszeniach pyjamy, rzuciła cicho, jak pokusę:

— Żadna pensja nie wyda mi się zbyt wygórowaną —

Kamieniecki pochylił się w ukłonie:

— Bardzo żaluję i żegnam panią. Kobieta opuściła na chwilę głowę i przygryzła usta z grymasem gniewu i żalu. Nie chcąc jednak akcentować swej porażki i przez to wyjść z linii i stylu, uśmiechnęła się nie sztucznie swoim kapryśnym i zachwytanym uśmiechem i powiedziała uprzejmie, z leciutką ironją:

— To szkoda. Żegnam pana.

Skinąwszy głowę, znikła za żółtą kotarą, czarna, gibka i niewstała, jak wby rysunek, zdobiący okładkę skandalicznego romansu.

Kiedy Leszek znalazł się na ulicy, wchłonął z rozkoszą w swą szeroką pierś fale chłodnego, wilgotnego powietrza. Przed chwilą przeżyta scena wydała mu się nagle czemś tak nierealnym, jak obraz widziany na ekranie kinematografu, albo fragment kiedyś przed laty przeczytanej powieści. I znów zadrgała w sercu dawna, na chwilę przygnieszona trwoga, co jutro? Przed godziną biegł ku tej barokowej willi niemal radośnie. Życie wydawało mu się łatwe i pełne wdzięku, dzień jutrzejszy pozawiany troskami i kryjącym może czarujące, nieoczekiwane nie-

spodzianki. I nagle tensam, wczorajszy lek zgasił mu pierwszy uśmiech wiosny i cichą radość bliskiego wypoczynku.

Wszedł do malej naczynnej cukierni, w której niekiedy wypijał filiżankę czarnej kawy, zziębnięty i przemokły, między jedną a drugą wprawą w poszukiwaniu pracy. W kącie, pod lustrem dojrzał znajomą pełną, gładko ogoloną twarz wytwornie ubranego mężczyzny, który zawsze wyglądał mu się uważnie, badawczo, lecz bez arogancji.

Chłodne, niebieskie oczy nieznanego szcze-gólnem, krótkim, jak blysk spojrzeniem znanego, przyglądały się Kamienieckiemu, i jak gdyby w zniechęconem pochyleniu młodego, w opadłych kąciach ust, w linii zmarszczonych brwi historję jego próżnych wysiłków i dręczących trosk.

W pewnej chwili nieznanomy wstał i zbliżył się do Leszka:

— Pan pozwoli? — zwrócił się uprzejmie. — Chciałbym z panem pomówić.

Leszek z pewnem zdziwieniem wskazał mu obok siebie krzesło:

— Z kim mam zaszczyt? — zapytał z ukrytą nieufnością.

— Simonetti, dyrektor cyrku Olympia — przedstawił się nieznanomy i usiadł, czując Leszka papierosem z kosztownej, emalowanej papierosicy. Leszek spojrział na niego i mocno zacisnął szcękę. Ogarnął go jakiś niewytłumaczony, dziwny lek. Utkwił wzrok w dużym brylantcie, skrzęjącym się w pierścionku nieznanego. Słuchał słów wypowiedzianych z pewną

prorowadzić ją skutecznie, jeżeli Sejm Rzeszy będzie stał silnie po stronie rządu.

Głosne śmiechy na lewicy. Głosy: Silny Cuno!

Kancelerz: Przeszło 8 miesięcy upłynęło od czasu objęcia przezemnie tego urzędu.

Pos. Ledebur: Jesteś pan najnieodolniejszym ze wszystkich kancelerzy!

Kancelerz: Objąłem to stanowisko, ponieważ chciałem służyć ojczyźnie. Na tym posterunku mogę poświęcić swe sily tak długo, dopóki cieszę się zaufaniem sejmku, ale ani dnia więcej.

Komunistki wołają: Ustap pan!

Po mowie kancelerza zabrał głos minister finansów, dr Hermes, który oświadczył, że z polecenia rządu zajmują się rzeczoznawcy zbadaniem kwestji, czy nie daloby się wprowadzić stabilizacji marki. Mowca oświadcza między innymi, że należałoby krajom i gminom udzielić większej samodzielności finansowej.

Nowa polityka złota ma być gwarantowana do sumy 500 milionów. Zdrowe stosunki mogą nastąpić dopiero wtedy, gdy sprawa okupacji Rury będzie zatwierdzona przez bezpartyjny sąd, który wyda opinię o niemieckich zobowiązaniach reparacyjnych.

Wielka linja komunikacyjna Londyn—Bagdad, według podpisanego w dniu 23 lipca b. r. traktatu polsko-tureckiego, miał być następujący kierunek: Amsterdam — Berlin — Poznań — Katowice — Lwów — Bukareszt — Konstanza — Konstantynopol. Droga ta będzie o 13 godzin krótsza od dotychczasowego szlaku Orient-Expressu, idącego przez Paryż i Budapeszt i, oczywiście, znacznie tańsza.

Nie o to jednak idzie. Dla Polski ma znaczenie przede wszystkim fakt, że trzy jej miasta: Poznań, Katowice i Lwów znajdują się na tym szlaku, a tam samemu, prędzej czy później, wciągnięte będą w orbitę rozwijającego się na tym szlaku życia handlowego.

Nie ulega wątpliwości, że Linja Londyn—Bagdad, to linja przyszłości, która odegra pierwszorzędą rolę w stosunkach handlowych pomiędzy Zachodem a Wschodem. Kto więc myśli kategorjami ekonomicznymi, ten zrozumie, że dla Poznania, Katowic i Lwowa, dla ich rozwoju, wzrostu i bogactwa bije dzisiaj godziwa potrzeba przemyśleń. Miasta te muszą za czasów zdać sobie sprawę z korzyści, jakie je oczekują i przygotować się do wszechstronnego wyszkolenia szerszej konstelacji. Żadne bowiem „złote jabłko” nie spada samo. Trzeba po nie sięgnąć i — jak w tym przypadku — trzeba sięgnąć bardzo umiejętnie.

Wszystkie czynniki polskiej myśli gospodarczej, zarówno rządowe, jak społeczne, powinny się tu zjednoczyć w akcji i wyżyć swoje siły, aby nie zaniedbać niczego, co może się w ten lub inny sposób przyczynić do dobrobytu kraju.

Nie jesteśmy na tym szlaku nowicuzkami. Jeżeli idzie o Lwów, to w odległej już przeszłości odgrywał on rolę wybitną w handlu pomiędzy Wschodem a Zachodem i ma w tym kierunku poważne świadectwa historyczne. Jako składnica towarów wschodnich, był on szeroko znany. Ściągali do niego kupcy moidawscy, turecy, armeńscy, perscy, rozbijając namioty ze swymi towarami na jego jarmarkach. Na tym handlu urosło znaczenie i powstał dobrobyt tego kresowego miasta Rzeczypospolitej, po które nieraz wyciągały się chciwe ręce napastniczych sąsiadów.

Oderwany w r. 1772 od Polski, Lwów stracił szybko swoje bogactwa i pozabawiony był roli, którą odgrywał przez wieki. W nowym układzie stosunków przypadł mu w udziale los uboższy, prowincjonalnego miasta, zalanego przez falę wojska i austriackich urzędników. A chociaż potem podniesiono go do rangi stołecznego miasta Galicji, to jednak w ramach państwa austriackiego nie odżył on pod względem handlowym.

Pomyślna przyszłość handlowa otwiera się przed Lwowem dopiero obecnie. Szczęśliwie jego położenie geograficzne czyni go znów w Polsce wkrzeszonej węzłowym punktem handlu międzynarodowego. Położony na wielkiej drodze, prowadzącej z Zachodu do Rumunii i Turcji, przy dobrych, przyjaznych stosunkach, jakie łączą Polskę z obu temi państwami, ma on widoki poważne na to, iż stanie się jednym z ważniejszych ognisk handlowych, o dużym znaczeniu nie tylko dla Polski, lecz i dla krajów ościennych. Połączony bezpośrednio z Londynem i z Konstantynopolem, łączący od będzie północny zachód Europy z jej południowym wschodem i dalej przez Azję mniejszą — z ciemnymi portami zatoki perskiej. Przed miastem powstają więc perspektywy bardzo pomyślne.

Oczywiście, nie trzeba się poddawać marzeniom, ono bowiem może zawsze zgotować zawód, ale z trzecim rachunkiem i zakasaniem do pracy rekawami przystąpić zawsze do torowania drogi rzeczywistości, która zbliża się z wielkimi krokami.

Kupcy lwowski przedewszystkiem, a kupcy polscy wogóle zdadzą tam niebawem egzamin ze swojej dojrzałości, bystrego sądu o rzeczach i zmysłu organizacyjnego.

Inaczej ubiegają ich na własnym gruncie Anglii, Niemcy, Rumuni, Turcy i Grecy. Tosamo dotyczy Poznania i Kalisza.

Kur. W.

Z Zakopanego

(Wycieczki p. Prezydenta Rzeczypospolitej. — Dar na nowe schronisko. — Z powodu jubileuszu P. T. T.)

Zakopane, 8 sierpnia.

Dnia 8 b. m. p. Prezydent Wojciechowski z najbliższą swą siołą odbył wycieczkę na Hałę Gasienicową, gdzie zwiędził nowo budujące się schronisko warszawskiego oddziału P. T. T. Następnie udał się do Czarnego Stawu Gasienicowego i do Zmarłego Stawu. Pogoda dopisała a p. Prezydent zęgnany w Kuźnicach imieniem zarządu dóbr hr. Zamojskiego przez dr Wilczyńskiego, udał się z powrotem do Zakopanego. Na budowę tego schroniska p. Prezydent ofiarował 6 milionów marek.

Dnia 6 b. m. z powodu 50-letniego istnienia polskiego Towarzystwa tatrzańkiego, odbyła się wspólna wczeka członków i zaproszonych gości w restauracji tatrzańskiej. Zebrańcy powitał inż. Jan Czerwiński, prezes P. T. T. Następnie przemówił dr J. Diehl, pijąc zdrowie „słowych taterników”, dalej dr Goetel na cześć jon. Galicy, syna ziemi podhalańskiej, opiekun Tatr; burmistrz Zakopanego, pól Medard Kozłowski dziękował komisji uzdrowiskowej za poparcie celów P. T. T., dr Jan Gwałbert Pawlikowski wniósł zdrowie młodych taterników; jen. Galica wśród ogólnej manifestacji wniósł toast na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej, a wreszcie prof. dr Dembiński na cześć prasy. Po niemiecku przemawiali: dr Gross, prezes Karpathen-Verein'u, a p. Henschel po węgiersku imieniem węgierskiego Tow. Karpackiego. W serdecznych słowach podziękował im dr Świerż. Wyrażono również słowa uznania Towarzystwu Ratunkowemu. Swobodna i miła zabawa, przerywana dalszemi nowymi toastami, przeciągnęła się późno w noc.

Katastrofa orkanowa w Jaworowie

(Dalsze szczegóły).

Pisma lwowskie zamieszczały następujące szczegóły katastrofy orkanowej w Jaworowie, który szalał tam, jak już donosiliśmy, w dniu 2 b. m.:

Orkan nowstał momentalnie. Niebo zasnuło

Nowa droga handlowa do Polski

Wielka linja komunikacyjna Londyn—Bagdad, według podpisanego w dniu 23 lipca b. r. traktatu polsko-tureckiego, miał być następujący kierunek: Amsterdam — Berlin — Poznań — Katowice — Lwów — Bukareszt — Konstanza — Konstantynopol. Droga ta będzie o 13 godzin krótsza od dotychczasowego szlaku Orient-Expressu, idącego przez Paryż i Budapeszt i, oczywiście, znacznie tańsza.

Nie o to jednak idzie. Dla Polski ma znaczenie przede wszystkim fakt, że trzy jej miasta: Poznań, Katowice i Lwów znajdują się na tym szlaku, a tam samemu, prędzej czy później, wciągnięte będą w orbitę rozwijającego się na tym szlaku życia handlowego.

Nie ulega wątpliwości, że Linja Londyn—Bagdad, to linja przyszłości, która odegra pierwszorzędą rolę w stosunkach handlowych pomiędzy Zachodem a Wschodem. Kto więc myśli kategorjami ekonomicznymi, ten zrozumie, że dla Poznania, Katowic i Lwowa, dla ich rozwoju, wzrostu i bogactwa bije dzisiaj godziwa potrzeba przemyśleń. Miasta te muszą za czasów zdać sobie sprawę z korzyści, jakie je oczekują i przygotować się do wszechstronnego wyszkolenia szerszej konstelacji. Żadne bowiem „złote jabłko” nie spada samo. Trzeba po nie sięgnąć i — jak w tym przypadku — trzeba sięgnąć bardzo umiejętnie.

Wszystkie czynniki polskiej myśli gospodarczej, zarówno rządowe, jak społeczne, powinny się tu zjednoczyć w akcji i wyżyć swoje siły, aby nie zaniedbać niczego, co może się w ten lub inny sposób przyczynić do dobrobytu kraju.

Nie jesteśmy na tym szlaku nowicuzkami. Jeżeli idzie o Lwów, to w odległej już przeszłości odgrywał on rolę wybitną w handlu pomiędzy Wschodem a Zachodem i ma w tym kierunku poważne świadectwa historyczne. Jako składnica towarów wschodnich, był on szeroko znany. Ściągali do niego kupcy moidawscy, turecy, armeńscy, perscy, rozbijając namioty ze swymi towarami na jego jarmarkach. Na tym handlu urosło znaczenie i powstał dobrobyt tego kresowego miasta Rzeczypospolitej, po które nieraz wyciągały się chciwe ręce napastniczych sąsiadów.

Oderwany w r. 1772 od Polski, Lwów stracił szybko swoje bogactwa i pozabawiony był roli, którą odgrywał przez wieki. W nowym układzie stosunków przypadł mu w udziale los uboższy, prowincjonalnego miasta, zalanego przez falę wojska i austriackich urzędników. A chociaż potem podniesiono go do rangi stołecznego miasta Galicji, to jednak w ramach państwa austriackiego nie odżył on pod względem handlowym.

Pomyślna przyszłość handlowa otwiera się przed Lwowem dopiero obecnie. Szczęśliwie jego położenie geograficzne czyni go znów w Polsce wkrzeszonej węzłowym punktem handlu międzynarodowego. Położony na wielkiej drodze, prowadzącej z Zachodu do Rumunii i Turcji, przy dobrych, przyjaznych stosunkach, jakie łączą Polskę z obu temi państwami, ma on widoki poważne na to, iż stanie się jednym z ważniejszych ognisk handlowych, o dużym znaczeniu nie tylko dla Polski, lecz i dla krajów ościennych. Połączony bezpośrednio z Londynem i z Konstantynopolem, łączący od będzie północny zachód Europy z jej południowym wschodem i dalej przez Azję mniejszą — z ciemnymi portami zatoki perskiej. Przed miastem powstają więc perspektywy bardzo pomyślne.

Oczywiście, nie trzeba się poddawać marzeniom, ono bowiem może zawsze zgotować zawód, ale z trzecim rachunkiem i zakasaniem do pracy rekawami przystąpić zawsze do torowania drogi rzeczywistości, która zbliża się z wielkimi krokami.

Kupcy lwowski przedewszystkiem, a kupcy polscy wogóle zdadzą tam niebawem egzamin ze swojej dojrzałości, bystrego sądu o rzeczach i zmysłu organizacyjnego.

Inaczej ubiegają ich na własnym gruncie Anglii, Niemcy, Rumuni, Turcy i Grecy. Tosamo dotyczy Poznania i Kalisza.

Kur. W.

Z Zakopanego

(Wycieczki p. Prezydenta Rzeczypospolitej. — Dar na nowe schronisko. — Z powodu jubileuszu P. T. T.)

Zakopane, 8 sierpnia.

Dnia 8 b. m. p. Prezydent Wojciechowski z najbliższą swą siołą odbył wycieczkę na Hałę Gasienicową, gdzie zwiędził nowo budujące się schronisko warszawskiego oddziału P. T. T. Następnie udał się do Czarnego Stawu Gasienicowego i do Zmarłego Stawu. Pogoda dopisała a p. Prezydent zęgnany w Kuźnicach imieniem zarządu dóbr hr. Zamojskiego przez dr Wilczyńskiego, udał się z powrotem do Zakopanego. Na budowę tego schroniska p. Prezydent ofiarował 6 milionów marek.

Dnia 6 b. m. z powodu 50-letniego istnienia polskiego Towarzystwa tatrzańkiego, odbyła się wspólna wczeka członków i zaproszonych gości w restauracji tatrzańskiej. Zebrańcy powitał inż. Jan Czerwiński, prezes P. T. T. Następnie przemówił dr J. Diehl, pijąc zdrowie „słowych taterników”, dalej dr Goetel na cześć jon. Galicy, syna ziemi podhalańskiej, opiekun Tatr; burmistrz Zakopanego, pól Medard Kozłowski dziękował komisji uzdrowiskowej za poparcie celów P. T. T., dr Jan Gwałbert Pawlikowski wniósł zdrowie młodych taterników; jen. Galica wśród ogólnej manifestacji wniósł toast na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej, a wreszcie prof. dr Dembiński na cześć prasy. Po niemiecku przemawiali: dr Gross, prezes Karpathen-Verein'u, a p. Henschel po węgiersku imieniem węgierskiego Tow. Karpackiego. W serdecznych słowach podziękował im dr Świerż. Wyrażono również słowa uznania Towarzystwu Ratunkowemu. Swobodna i miła zabawa, przerywana dalszemi nowymi toastami, przeciągnęła się późno w noc.

Katastrofa orkanowa w Jaworowie

(Dalsze szczegóły).

Pisma lwowskie zamieszczały następujące szczegóły katastrofy orkanowej w Jaworowie, który szalał tam, jak już donosiliśmy, w dniu 2 b. m.:

Orkan nowstał momentalnie. Niebo zasnuło

się w jednej chwili czarnymi chmurami, zrobiło się ciemno, jak o północy zmroku i zapanowała wichura, która zmiała wszystko po drodze. Orkan szalał od południowego zachodu ku północnemu wschodowi i trwał najwyżej 10 minut. Pędząc w jednym kierunku, wali po drodze drzewa i domy, później nie zmieniając kierunku, pozostawiał całe przestrzenie nienaruszone aby za chwilę znów wszystko burzył. Takich przerw w jednej linji jest kilka. W niektórych miejscach orkan dzielił się na kilka promieni, nie tracąc jednak na sile.

O olbrzymiej sile orkanu mogą dać pojęcie zawalone domy, wyrwane z korzeniami drzewa. Przeważna część zawalonych domów wygląda tak, jakby jakiś przegromny ciężar spadł na krawędź dachu i spustoszył dom. Siasze domy wskutek tego rozsypany się w druzgali. A tysiące drzew o metrowej średnicy leży na ziemi połamane, inne znów drzewa powyrwane z korzeniami, które jak góry sterzą nad ziemią.

Jadąc do Jaworowa, już na 10 km. przed miastem, widzi się powalone drzewa w lasach i sądach, zwalone słupy telegraficzne i telefoniczne. Im bliżej Jaworowa, obraz zniszczenia zwiększa się, leżą setki powalonych domów, z sadów i ogrodów ruiny. Straty na razie nieobliczone, bo nie zdolano jeszcze obliczyć szkód w lasach. A idą one w dziesiątki miliardów. Dotychczas stwierdzono, że ofiarą orkanu padł jeden chłop i młody pastuch. Padło również kilkudziesiąt sztuk bydła. Wśród poszkodowanych znajduje się wyłącznie ludność katolicka.

Ludzie, którzy już widzieli orkana, oświadczają, że orkanów o takiej sile nie pamiętają. Żaden z nich nie widział również w życiu takiego zniszczenia, jak ostatnio w Jaworowie.

KRONIKA

Kraków, 10 sierpnia.

PODWYŻSZENIE TARYF POCZTOWO-TELEGRAFICZNYCH. Komitet ekonomiczny ministrów na posiedzeniu w dniu 9 bm. powziął uchwałę w przedmiocie podwyższenia taryf pocztowych, telegraficznych i międzymiastowych telefonicznych o 100 procent.

NOWE ŻĄDANIA RZEZNIKÓW I PIEKARZY. Wczoraj wniósł do magistratu krakowskiego cechy rzeźników i piekarzy, nowe znacznie podwyższone cenniki. Żądania swoje motywują oni ogromnym wzrostem cen bydła na targowicy, oraz mąki na giełdzie zbożowej. Cenniki będą rozpatrywane na dzisiejszem posiedzeniu miejskiej komisji cennikowej.

SPRAWA REDUKCJI SZYNKÓW W KRAKOWIE. Jak w swoim czasie donosiliśmy, miejska komisja antyalkoholowa na dwóch posiedzeniach odbytych w pierwszych tygodniach br., uchwaliła na mocy ustawy, zamknąć w Krakowie około 150 szynk. Województwo krakowskie zatwierdziło wnioski magistratu co do zamknięcia wyznaczonych już 150 szynk., wobec czego magistrat ma przystąpić w najbliższym miesiącu do wykonania swej uchwały.

OPODATKOWANIE SPIRYTUSU. Krakowska Izba skarbowa komunikuje: Podatek spożywczy od spirytusu został z dniem 10 sierpnia podwyższony z dotychczasowej stawki 20.000 mk. na 35.000 mk. względnie na 20.300 mk. na 35.500 mk. od jednego litra absolutnego alkoholu. Opodatkowane zapasy spirytusu i wyrobów wódczanych w wytwórniach, sprzedawczych i u osób prywatnych o ile wynoszą więcej niż 5 litrów absolutnego alkoholu oraz psykiły wysłane przed dotychczasowym opodatkowaniem, a odebrane po 10 sierpnia 1923 podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu. Pisemne zgłoszenia, zawierające daty potrzebne do wymiaru dodatkowego podatku od spirytusu i wyrobów wódczanych, należy wnieść w trzech egzemplarzach do właściwego oddziału kontroli skarbowej (w Krakowie: Oddział Kraków miasto, ul. Lubomirskich 3) najdalej do 13 sierpnia 1923 r.

PREZES SĄDU OKRĘGOWEGO KARNEGO W KRAKOWIE dr Pelc powrócił z urlopu i objął wczoraj urządowanie.

NOWY SEZON W TEATRZE IM. SŁOWACKIEGO. Najznakomitsza polska tragiczka p. Stanisława Wysocka zawarła z teatrem krakowskim umowę na cały sezon przyszły, w którym pracować będzie u nas także w charakterze reżysera. Świetne sukcesy p. Wysockiej jako inscenizatorki „Lilli Wenedy”, „Młodość” i ostatnio „Matki Jugowiczów” i „Czarownicy” są jeszcze w świeżej pamięci teatralnego Krakowa. P. Irena Solska-Groszowa większą część sezonu przyszłego spędzi na scenie Krakowskiej. W jesieni świętna artystka odtworzy szereg nowych ról, które studjuje specjalnie dla teatru krakowskiego, w sztukach Nićcodemiego, Lenormanda, Hasenlevera. Obie artystki kreować będą dwie główne role w sławnym „Zwiastowaniu” Claudela, które teatr krakowski odegra w przekładzie śp. Edwarda Leszczyńskiego.

AKADEMJA EKSPORTOWA W KRAKOWIE. Dyrekcja akademii handlowej w Krakowie czyni w dalszym ciągu starania o otwarcie w naszym mieście akademii eksportowej. Niedawno bawiła w tej sprawie w Warszawie delegacja profesorów akademii, obecnie zaś przyjdą Izby handlowej wniośki do ministerstwa oświaty obszerny memoriał, podnoszący w nim ważność tego rodzaju placówki na gruncie krakowskim i prosząc o jak najrychlejszą przychylną decyzję ministerstwa. Co się tyczy pomniejszenia szkoły, to dyrekcja akademii handlowej odstąpiłaby na użytek akademii eksportowej całe trzecie piętro swego gmachu przy ul. Straszewskiego. Mieszczące się na wspomnianym piętrem dwuletnie kursy handlowe zostałyby przegiesione do jednej z miejskich szkół powszechnych.

KURSY FACHOWE DLA NAUCZYCIELSTWA Kuratorjum okręgu szkolnego krakowskiego chce wyksztalić sily fachowe do nauki wychowania fizycznego, na którą nowe plany naukowe kładą wielki nacisk, urządziło dla sil nauczycielskich kursy robót ręcznych i wychowania fizycznego. Na kursie robót ręcznych kierownikiem był prof. Wogtow. Podczas wakacji 12 sil nauczycielskich brało udział w krakowskim kursie wychowania fizycznego. Kurs ten już się zakończył, a absolwenci jego otrzymają już z początkiem b. roku szkolnego posady wychowawców. Próg tych kursów odbyły się również kursy polonistyczne pod kierownictwem dra Mikulskiego, a w najbliższym roku szkolnym kuratorjum zamierza wprowadzić cały szereg kursów nauczycielskich kilkutygodniowych w rozmaitych miastach okręgu. Kursy te będą prowadzone przez sily wybitnie fachowe z rozmaitych zakresów nauki. Dążność sil nauczycielskich

do doskonalenia się w danym dziale, według dotychczasowych wyników wykazuje, że nauczycielstwo chętnie pracuje nad pogłębieniem wiedzy.

ZAKONCZENIE KURSÓW W OBOZACH LETNICZ. Dnia 12 bm. w niedzielę odbędzie się uroczyste zakończenie kursu przysposobienia wojskowego w obozach letnich D. O. K. V. a mianowicie: w Rytrze (stacja kol. Ryto ad St. Sącz) i dnia 15 bm. w Hermanicach, (stacja kol. Ustroń, Śl. Cieszyński). Program uroczystości rozpoczyna o godz. 9 mszą polową, a godz. 11 ćwiczenia gimnastyczne, godz. 12 obiad, godz. 15 gry i zabawy ruchowe, godz. 15:45 zawody lekkoatletyczne: bieg 100 m., skoki wzwyż, w dal, o tyczce i rzuty: oszczepem, dyskiem, młotem i kulą. Po popisie odbędzie się zabawa. Podczas popisu przygrywać będą orkiestry wojskowe.

RUCH TRAMWAJOWY W KRAKOWIE. Frekwencja w tramwajach krakowskich mimo ciągłych zwyzek cen biletów obniżyła się ostatnio bardzo nieznacznie, a to tylko z powodu feryj wakacyjnych i wyjazdu wielu osób z Krakowa na letnie wywczas. Ruch nie doznał ograniczeń, a coźnienie na wszystkich liniach kursuje 46 wozów. Na linji Nr 1 kursuje 10 wozów, na linji Nr 2 cztery wozy, na linji Nr 3 dziesięć motorowych i 10 kupłówek, na linji Nr 4 tylko 1 woz, na linji Nr 5 osm wozów, zaś na linji Nr 6 trzy wozy. — Nado w pogodnie niedziele od godz. 2 do 10 wieczór kursuje na przestrzeni od Salwatora do Woli Justowskiej autobus tramwajowy, w którym jest miejsce na 20 osób. Niestety ruch na tej linji okazał się minimalny, mimo bardzo niskiej opłaty. Publiczność krakowska nie przyzwyczajona do wyjazdu za miasto, woli spędzać upalne niedziele w mieście. Próba zaprowadzenia stałej komunikacji autobusowej okazała się wobec tego nieudaną. Jest projekt, aby w razie wzmożonej frekwencji, uruchomić komunikację autobusową w samym mieście. Do tego jednak potrzeba byłoby jeszcze jednego wozu autobusowego, co natrafia na olbrzymie trudności, gdyż fabryki żądają zapłaty w dolarach. Dyrekcja tramwajowa ukochyła już naprawę linji Nr 2 i linji Nr 1, co umożliwi znowu na jakiś czas normalne kursowanie wozów na tych liniach.

PKZEPENIENIE ZAKOPANEGO. Przewodniczący Tymczasowej Komisji Uzdrowskiej w Zakopanem donosi: Z powodu przepelnienia hoteli, pensjonatów i mieszkań Tymczasowa Komisja Uzdrowska ostrzega tych, którzy zamierzają przyjechać do Zakopanego, aby wyjazd swój odložyli do września, stale pogodnego w podgórskim klimacie. Obecnie przybywający do Zakopanego letnicy z powodu braku pomieszczenia bywają narazeni na rozmaite przykrości.

WYKUPNO KOŚCIOŁA ŚW. AGNIESZKI. Publiczne zebranie Komitetu ogólnoojczymskiego dla wykupna kościoła św. Agnieszki w Krakowie odbędzie się w niedzielę 12 sierpnia br. o godz. 5 po południu w domu przy ul. Potockiego 11, na które wszystkich członków komitetu oraz synpatyków się zaprasza.

REWANŻOWE ZAWODY SPARTA—OLSZA. W sobotę 11 sierpnia o godz. 5 po południu na boisku Z. T. S. Jutrzenka w Krakowie odbędzie się rewanżowe zawody o mistrzostwo klasy B podokręgu krak. Sparta—Olsza.

GIEŁDZARZE I WALUCIARZE TAMUJĄ RUCH ULICZNY. W ostatnich dniach na rogu ul. Dunajewskiego przed kawiarnią Centralną i Esplanadą, w godzinach wieczornych odbywają się zebrania zmodernizowanej „czarnej giełdy”. Giełda ta różni się od giełdy przy ul. Dietlowskiej tem, że tutaj w centralnych punktach miasta biorą udział inteligentni parkarze i speculanci walutowi po europejsku odziani. Giełdźarze ci zalegają chodniki i gościniec przy ul. Dunajewskiego, tak, że tamują ruch wieczorny w tych miejscach. Policja winna i na tych giełdźarzy urządzić obławę, a z pewnością wyniki będą dodatnie.

AMNESTJA I PRZEPELNIENIE WIEZIEN KRAKOWSKICH. Jak się dowiadujemy, w związku z ogłoszeniem amnestji, z więzieni sądu okręgowego karnego w Krakowie wypuszczono na wolność przeszło 100 osób plei objoza, którym na mocy ustawy amnestyjnej darowano resztę kary. W więzieniach krakowskich znajduje się jeszcze wielu więźniów, którym na mocy amnestji poprzedniej skrócono karę, wobec czego ostatnia amnestja niema do nich zastosowania.

Obecnie w więzieniach sądu okręgowego krakowskiego zamkniętych jest 906 osób, z tego 274 wyrokowych, zaś 632 w śledztwie. Zaznaczyć należy, że statystyka kryminalna wykazuje w obecnym roku nadzwyczajny przyrost przestępstw.

Mimo, iż sąd krakowski ma do dyspozycji forty wojskowe dla więźniów, brak jest pomieszczeń dla wszystkich przestępców. Wobec tego w najbliższych dniach odesłany będzie transport kilkudziesięciu więźniów ciężiej skazanych do Wisznicy. Dom karny w Wisznicy jest już w zupełności urządzony i podlega pod zarząd sądownictwa krakowskiego. W więzieniu wisnickim przestępcy zajęci są rzemiosłami. Zorganizowano tam szereg warsztatów, w których więźniowie pracują.

GRODKI OPUŚCI WKRÓTCE MURY WIEZIENIA. Zasądzony przed kilku laty na długoletnie więzienie za zbrodnię morderstwa popełnionego na osobie śp. Sądeckiej, matce Taszyckiej, Adam Grodzki kończy odsiadywanie kary i w pierwszych dniach września opuści mury więzieni św. Michała w Krakowie. Taszycka została wypuszczoną z więzienia przed rokiem.

WIELKIE WLAMANIE. Wczoraj nad ranem jacyś opryszkci włamali się do sklepu Józefa Pencera przy ul. Szewskiej 19. Włamywacze rozbili okno wystawowe i weszli tą drogą do środka, pozem skradzły wielką ilość materji zbiegli. Sąsiedzi, zauważywszy wlamywaczy, wszczęli alarm, jednak bezskutecznie, gdyż opryszkci zbiegli. Przekonano się, że wlamywaczom pomogł kilku wyrostków którzy ustawieni w wylotu Szewskiej pilnowali bezpieczeństwa swych starszych kolegów podczas ich „pracy” w sklepie. Skradzione materiały przedstawiają olbrzymią wartość. Miejsce włamania przy ul. Szewskiej oglądają przez cały dzień dumy publiczności.

W sprawie tej kradzieży dowiadujemy się, że złodzieje dokonali włamania przez okno, zamknięte żelaznymi okiennicami. Przy okiennicy były 2 kłódki od zewnątrz, 2 zamknięcia od wewnątrz. Właściciel zamknął od wewnątrz tylko dolne, ponieważ górne zamknięcie jest za wysoko. Złodzieje szłała ukreślić kółka, przez które przechodziły ramięczka kłódek. Po dokonanej kradzieży złodzieje wgnietli szyby, ułatwiając sobie wejście bez alarmu.

SKRABZIONY MOTOR ELEKTRYCZNY. Z drukarni Czernieckiego przy ul. Lubcz skradziono odegład motor elektryczny wartości kilku milionów mk. Tego samego dnia posterunkowy policji

przytrzymał 16-letniego Bronisława Wesblańskiego, nosiącego motor elektryczny. Ponieważ przytrzymany nie umiał wyjaśnić, skąd pochodzi niesiony przedmiot, przeto posterunkowy odprawdził Wesblańskiego na inspekcję pod „telegraf”. Tu okazało się, że motor został skradziony w drukarni Czernieckiego.

Z kraju i ze świata

Z UNIWERSYTETU I POLITECHNIKI W WARSZAWIE. Wpisu na semestr zimowy b. r. w uniwersytecie warszawskim na wszystkie wydziały trwać będą od dnia 1 do 15 września. Dzień uroczystego otwarcia roku szkolnego zostanie wyznaczony przez senat uniwersytecki dopiero we wrześniu. W formie przyjmowania nowych studentów nastąpiła pewna zmiana, zniesiono mianowicie akt uroczystej imatrykulacji, który zastąpiony został przez złożenie pisemnego przyrzeczenia przy otrzymywaniu studenckich dowodów osobistych.

Rok szkolny w politechnice warszawskiej rozpocznie się w dniu 1 października b. r. Wpisu trwać będą od 1 do 12 września. O przyjęciu decydować będzie wynik egzaminu konkursowego w matematyki, fizyki i kreslenia. Forma uroczystej imatrykulacji przy przyjęciu nowych studentów na politechnikę została utrzymana.

WOJSKOWA SZKOŁA FARMACEUTYCZNA. Celem stałego uzupełnienia korpusu oficerów sanitarnych przez wojskowo i fachowo wyszkolonych aptekarzy, będą przyjmowani do wojskowej szkoły sanitarnej w Warszawie (w szpitalu Ujazdowskim) kandydaci na zawodowych aptekarzy wojskowych. W roku akademickim 1923—24 przyjętych będzie 5 kandydatów.

Zadaniem wojskowej szkoły sanitarnej jest przygotowanie dla W. P. zawodowych lekarzy, aptekarzy i dentystów wojskowych. Cel ten, w odniesieniu do uczniów-farmaceutów, szkoła osiąga przez: a) danie możności uczniom uzyskania fachowego wykształcenia farmaceutycznego i dyplomu doktora, względnie magistra farmacji drogą studjów na uniwersytecie warszawskim; b) danie im wykształcenia fachowo-wojskowego i uzupełnienia fachowych studjów uniwersyteckich wiadomościami z zakresu farmacji, niezbędnej w służbie wojskowo-aptekarskiej, a nie wchodzącymi w zakres wykładów uniwersyteckich; c) danie podstawowego ogólnowojskowego wykształcenia teoretycznego, oraz wyrobienia żołnierskiego i praktycznej znajomości głównych rodzajów służby wojskowej w zakresie kursów szkoły podchorążych; d) wyrobienie ducha zupełnej ofiarności sił i wiedzy dla potrzeb wojska.

ZALICZANIE OCHOTNICZEJ SŁUŻBY WOJSKOWEJ. Wszystkim ochotnikom 1902 r., którzy służyli w legionach polskich, w korpusie wschodnim, w wojskach polskich na Syberji, na Murmanie, w Odesie, w Finlandji lub w P. O. W., będzie zaliczona służba wojskowa w następujący sposób:

1) W stosunku dwie trzecie, to jest za każde trzy miesiące służby zalicza się dwa miesiące, o ile byli przynajmniej dwa miesiące na froncie.

2) W stosunku jedna druga, czyli za dwa miesiące służby jeden miesiąc, jeżeli służyli przynajmniej trzy miesiące w formacjach liniowych.

3) W stosunku jedna czwarta, to jest za cztery miesiące służby zalicza się jeden miesiąc, jeżeli pełnił służbę w kancelariach i urzędach wojskowych, lub nie mają pełnych trzech miesięcy służby w formacjach liniowych.

Ochotnikom i poborowym z roku 1902, którzy zostali wcieleni do wojska polskiego w roku 1920 w czasie najazdu bolszewickiego i służyli w nim po kilka miesięcy, służba wojskowa nie będzie zaliczona, ponieważ służyli wówczas, jako pospolite ruszenie.

W SPRAWIE ORKIESTR WOJSKOWYCH. M. S. Wojsk. wydało zarządzenie, że obowiązkowo konieczną jest dla celów służb w wojsku orkiestra dęta. Orkiestra nie umiejąca czysto i rytmicznie grać hymnu narodowego oraz marszów w miejscu i pochodzie, nie spełnia swego zadania, choćby najlepiej grała utwory koncertowe. M. S. Wojsk. dozwala na tworzenie zespołów t. zw. orkiestry salonowych oraz na zbiorowe tworzenie orkiestr symfonicznych.

ZJAZD PRACOWNIKÓW KUKIERNICZYCH W WARSZAWIE. Zarząd związku zawodowego pracowników przemysłu kukierniczego w Polsce, (Warszawa, Zielna 41) zwołuje w dniu 23 września br. zjazd kukierników w Warszawie. Będzie to pierwszy zjazd pracowników kukierniczych (subjektów) w Polsce. Zjazd ma na celu zespolenie wszystkich kukierników w Polsce w jedną organizację, szkolnictwa zawodowego i cały szereg innych spraw. Zarząd pragnąc zapewnić uczestnikom zjazdu kwatery, prosi o nadsyłanie zgłoszeń na zjazd oraz referatów do dnia 1 września br. Organizację i zrzeszenia fachowe winny delegować uczestników na zjazd w stosunku 1 do 20, zaopatrzonych w odpowiednie pełnomocnictwo.

SEKWESTROWANIE MAGAZYNOWANYCH TOWARÓW. Jak z Warszawy donoszą, nadzwyczajny komisarz drożdżowy, p. Bajda, zarządził aresztowanie siedmiu kupców, u których znaleziono od dłuższego czasu

Złocowice. Ruchlin bowiem, który udawał głuchoniemego, podał, że jest rodem ze Złocowia. Adwokat dr Schwartz prosił komisarza p. Steckiego, by wydał świadectwo bez dalszego badania, a gdy p. Stecki na to zgodził się nie chciał, ofiarował mu jako łapówkę 5 a następnie 20 dolarów, co przedstawia kwotę przeszło 4 milj. mk. Komisarz p. Stecki aresztował dr Schwartz'a za usiłowanie przekupstwa, a w Złocowiu stwierdził, że Ruchlin jest uchodźcą rosyjskim a fałszywe dokumenty na nazwisko zmarłego obywatela uzyskał ze złocowskiego urzędu metrykalnego i z magistratu Ruchlin jest właścicielem sklepu we Lwowie i zamierzal wyjechać na zakupy do Berlina.

Z TUCHOWA piszą nam: W dniu 15 sierpnia br. od godz. 15-tej odbywał się będzie pod protektoratem jen. dyw. Ozika, dey okręgu korpusu Nr. V wielka zabawa ludowa na boisku i w sali Sokola w Tuchowie na dochód budowy Domu żołnierza polskiego w Tarnowie i na cele oświatowe miejscowego Kola T. S. L. Przygrywać będzie orkiestra 16 p. p. W razie pogody krążyć będzie ponad Tuchowem samolot wojskowy. Program nader urozmaicony, liczne niespodzianki, które przygotował komitet z drem Machowskim i zeszem Kola T. S. L.) i aptekarzem Foltyskim (prezesa Sokola) na cele, zapewniają nadzwyczajne powodzenie tej krakowskiej zabawy, na którą zapowiedzieli swe przybycie całe patryjotyczne obywatelstwo okoliczne, przez wzgląd na wzniosły cel przedsięwzięcia.

OPŁATY TELEGRAFICZNE I TELEFONICZNE W GDAŃSKU. Obecnie zostały wprowadzone przez zarząd pocztowo-telegraficzny w Gdańsku następujące opłaty telegraficzne i telefoniczne w stosunku do Polski: 1) za wyraz telegramu zwykłego 750 mk. niem., jednakże najmniej 7500 mk., 2) za zwykłą rozmowę telefoniczną do 3 minut przy odległości do 25 km. 3000 mk. niem., przy odległości do 50 km. 6000 mk., przy odległości zaś do 100 km. 9000 mk. niem., za każde dalsze 100 km. 3000 mk.

ZGON PROFESORA JAGICZA. W ub. niedzielnym zmarł w Wiedniu w „Soplienspital“ znany filolog słowiański, profesor dr Bratosław Jagicz, przeżywszy lat 86. Jagicz urodził się w r. 1836 w Waraźdynie i po ukończeniu gimnazjum w mieście rodzinnym i w Zagrzebiu, studiował filologię słowiańską w Wiedniu pod kierunkiem Bonitz'a, a języki słowiańskie, jako uczeń Miklosicza. Oglądał swe prace już jako profesor gimnazjalny z zakresu filologii, a po założeniu Akademii południowo-słowiańskiej w Zagrzebiu, został Jagicz mianowany jednym z pierwszych jej członków. Na jego wniosek zaczęła Akademia wydawać „Scriptores Croatiaei“, pierwsze tomy pod jego redakcją. Był także sekretarzem tej Akademii.

W r. 1871 powołano go do Odessy na katedrę językoznawstwa porównawczego, w r. 1874 przeniósł się na uniwersytet berliński, pragnąc się wyłącznie poświęcić slawistyce. W r. 1875 zakłada „Archiv für slavische Philologie“, jako centralny organ dla tej gałęzi wiedzy. Po śmierci Tresnowskiego powołano go jako jego następcę do Petersburga, w uniwersytecie i w ces. Akademii. Po ustąpieniu Miklosicza w r. 1885 z katedry dla języków słowiańskich w uniwersytecie wiedeńskim mianowano Jagicza jego następcą. Tu też spędził koniec swego życia, rozwijając rozgłosną i żywą działalność naukową i pedagogiczną.

WYPADK NIEMIECKIEGO MINISTRA SPRAW WIEDLIWOSCI. Automobil, wiozący ministra sprawiedliwości dra Heinzegego, zderzył się dziś z innym autowozem. Minister odniósł kontuzję na lewą rękę, jego automobil został silnie uszkodzony. Ministra opatrzyło pogotowie ratunkowe.

KONGRES LOTNICZY. Dnia 8 bm. otwarty został w Göteborgu międzynarodowy kongres lotniczy. Udział w kongresie biorą przedstawiciele Argentyny, Austrii, Belgii, Brazylii, Chile, Chin, Czechosłowacji, Danii, Anglii, Irlandii, Francji, Holandii, Włoch, Japonii, Jugosławii, Polski, Portugalii i Urugwaju. Przedmiotem obrad kongresu będzie między innymi kwestja utworzenia sądu dla rozstrzygnięcia szkód, wyrządzonych przez lotników cudzoziemskich na terytorjum obcego państwa. — Król szwedzki przyjmie na posłuchaniu delegatów na kongres.

W locie Rotterdam—Göteborg pierwszą nagrodę zdobył Szwed Swedberg, który startując w Rotterdamie o 7 rano, przybył do Göteborga o godz. 4 min. 1 po południu. Drugi z kolei przybył Szwajcar, Grade, o godz. 4 min. 5, trzeci Niemiec, Tidemann, godz. 4 min. 6. Anglik Cochen, który wioził na samolocie angielskiego ministra lotnictwa Samuela Hoare, przybył czwarty, godz. 4 min. 7. Dalej przybyli kolejno lotnik niemiecki godz. 4 min. 10, Anglik Hemming 4 min. 17, Anglik Bird 5 min. 5, Szwed Kweltgren 6 min. 9.

LEGJA HONOROWA DLA DIENNIKARZY. Donoszą z Paryża. Henryk Kucharski i Stefan Auerbach otrzymali odznakę oficera Legji honorowej za zasługi publicystyczne.

KRADZIEŻ 3 TRYLIONÓW RUBLI. Moskiewski sąd gubernjalny rozważa sprawę kradzieży z drukarni państwowej trzech trylionów rubli. Kradzież popełniona została przez robotników drukarni państwowej, którzy wylamali zamki i zerwali pieczęcie w składzie banknotów.

ROZSAĐNA OFIARA. Drugi syn króla Jerzego ks. Yorku ofiarował swą posiadłość nadmorską Little Stone na cztery lata do dyspozycji dla uczących się, jako miejsce wypoczynku.

MAJĄTEK HARDINGA. Jak donoszą z Nowego Yorku, majątek Hardinga wynosi 700 do 800 tysięcy dolarów. Wdowa po Hardingu otrzyma pensję w wysokości 5 tysięcy dolarów.

STAN ATMOSFERY. W dniu wczorajszym na całym kontynencie europejskim, ogarniętym obszarem wysokiego ciśnienia panowała piękna bezchmurna pogoda. Temperatura była przeważnie dość wysoka zwłaszcza w krajach Europy południowej i zachodniej, gdzie w godzinach porannych dochodziła do 27 stopni, po południu przeważnie przekraczała 30 (Paryż 35, Frankfurt 34, Paryż 39). Natomiast w Anglii, Skandynawii a po części i w Polsce przeważało zachmurzenie dość duże i temperatura znacznie wyższa. Rano notowano w Warszawie 15, w Pińsku 15, Lwowie 16, Sztokholmie 17, po południu w Warszawie 22, Pińsku 20, Lwowie 19.

Prognoza na piątek: Ciepło, skłonność do burz, wiatry lokalne.

NA OPIEKĘ AKADEMICKĄ. Na ręce wojewody krakowskiego dra Galeckiego złożył dr Rudkowski imieniem Karpackiego Towarzystwa leśnego

250.000 mk. na rzecz Komitetu Opieki nad młodzieżą akademicką.

TEATRY KRAKOWSKIE.

Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj, jutro i w niedzielę powtarza teatr im. Słowackiego komedię paryską o erotycznym trójkącie bohaterów zajmującej sztuki o wpływie giędy na miłość.

OPERA I OPERETKA. Jutro „Opowieści Hoffmana“, prześlizgną opera fantastyczna Offenbacha z występem gościnnym Hugona Zatheya. W premierze tej jutro, w sobotę 11 bm. o 7:45 biorą udział najlepsze siły naszej opery. Dyrekcja dołoży wszelkich starań, aby wystawa i wykonanie pod każdym względem utrzymane było na wysokim poziomie, na jakie bezsprzecznie zasługują arcydzieło Offenbacha. Opera ta w tak znakomitej obsadzie ma zapewnione długotrwałe powodzenie. Dziś w piątek z powodu generalnej próby teatr zamknięty.

Z TEATRU „BAGATELA“. Po raz ostatni powtórzoną będzie dzisiaj obecna premiera w „Bagateli“, w której żniwo oklasków zbiera p. Ordonówna za pełną finezji i czaru piosenkę o Tamerlania, a p. Lawiński swą kapitalną obroną spraw miłosnych zmusza wszystkich do homerycznego śmiechu, p. Bodo zarówno świetnie śpiewa polsenki jak i tańczy najnowszą schimpy. P. Mirski to uśmiech Krakowa, którego publiczność nie chce puścić z estrady. Wieczoru dopełniają znakomita tancerka p. Pietrakiewicz i dowcipny konferencjer p. Znicz. Jutro premiera z całkowiłą zmianą programu i pierwszym występem świętego piosenkarza p. Marjana Rentgena; w premierze tej p. Ordonówna wystąpi jako „Bolszewiczka“ a p. Lawiński w kapitalnym monologu „Pan Tenenbaum w opałach“.

POPÓLNIOWE PRZEDSTAWIENIE W „BAGATELI“. W nadchodzącą niedzielę dane będzie w teatrze „Bagatela“ popołudniowe przedstawienie po cenach niższych z całkowitym programem pierwszej premiery i wystąpią pp. Ordonówny, Pietrakiewicz, Bodo, Lawińskiego, Rentgena, Mirskiego i Znicza.

REPERTUARIUM

TEATR IM. SŁOWACKIEGO. Piątek, 10 bm.: „Kuchanek od serca“. Sobota, 11 bm.: „Kuchanek od serca“.

TEATR OPERA I OPERETKA. Sobota, 11 bm.: „Opowieści Hoffmana“.

TEATR „BAGATELA“. Piątek, 10 bm.: „Jak się Warszawa kościła“. Sobota, 11 bm.: „Pan Tenenbaum w opałach“.

Z senatu

Warszawa, 9 sierpnia. (PAT). Senacka komisja skarbowo-budżetowa przyjęła projekt podatku majątkowego w brzmieniu, uchwalonym przez Sejm. Referentem na plenum (sobota, dn. 11 bm.) wybrano senatora Karpisńskiego.

Senacka komisja administracyjna przyjęła projekt ustawy o zakresie działalności ministra reform rolnych w brzmieniu, uchwalonym przez Sejm.

USTAWA O WSPÓLDZIELNIACH.

Warszawa, 9 sierpnia. (PAT). Przy końcu wczorajszego posiedzenia Senatu senator dr Adam referował nowelę do ustawy spółdzielczej, uchwaloną przez Sejm. Komisja senacka proponuje przyjąć większość poprawek sejmowych. Nie zgodziła się na stanowisko Sejmu w następujących punktach: Co się tyczy współdzielni mieszkaniowych, nie przyjmując poprawek, aby w takich współdzielniach przepisy statutu, dotyczące praw członków do mieszkania, nie mogły ulec zmianie. Druga ważna różnica między stanowiskiem Senatu a Sejmem dotyczy sprawy likwidacji spółdzielni. Plenum Sejmu przyjęło stanowisko mniejszości swojej komisji, aby utrzymać dotychczasowy przepis, że w razie likwidacji spółdzielni, majątek jej musi być przeznaczony na cele użyteczności publicznej.

Rząd, który w swoim projekcie zajmował inne stanowisko, swego stanowiska w Sejmie nie bronił. Komisja senacka proponuje dodanie do artykułu 81 ustawy spółdzielczej następującego zdania: „Współdzielnie, powstałe przed 1 stycznia 1921 roku, mogą w razie zmiany swojej formy prawnej na podstawie uchwały walnego zgromadzenia wypowiedzieć udziały po zaspokojeniu wszelkich zobowiązań, rozporządzając swoimi majątkiem według swego uznania, o ile własny ich statut na to pozwala“. Oprócz tego komisja proponuje jeszcze pewne mniejsze zmiany, w szczególności dotyczą one także wymiaru grzywien w złotych polskich, gdyż Sejm w swoim wymiarze popełnił pewne niekonsekwencje.

Senator Misiołek postawił wniosek, aby przyjąć ustawę bez zmian w tej formie, w jakiej ją Sejm uchwalił.

SPRAWA PATENTÓW.

Warszawa, 9 sierpnia. (PAT). Senacka komisja gospodarstwa społecznego łącznie z komisją prawniczą w dalszym ciągu obradowała nad projektem ustawy o ochronie wynalazków. — W obradach wzięli udział zaproszeni przez komisję rzeczoznawcy w osobach prof. Zolla, oraz dra Skrzywickiego. Prof. Zoll wypowiedział się za przyjęciem projektu ustawy w brzmieniu sejmowym. Prof. Zoll jest zwolennikiem rromańskiego systemu patentowania wynalazków, który w procedurze swojej jest szybszy od systemu niemiecko-amerykańskiego, polegającego na przewlekłym badaniu, podczas gdy nasz system daje możliwość udzielenia wynalazcy patentu w przeciągu jednego do dwóch miesięcy. — Ntomiast system niemiecko-amerykański wymaga dłuższego czasu, ogromnego aparatu technicznego, a Polska w ostatnim czasie nie może sobie pozwolić na zwiększenie liczby urzędników. W polskim urzędzie patentowym jest zgłoszonych 12 tysięcy wynalazków. Przy stosowaniu systemu amerykańsko-niemieckiego zbył długo naukiaby one czekać na opatentowanie. Dr Skrzywicki jest innego zdania, mianowicie, że system amerykańsko-niemiecki, oparty na długotrwałym badaniu i próbach, daje większe gwarancje co do doniosłości wynalazku. Takiego samego zdania byli senatorowie Brun i Baliński, zaś senatorowie Nowak i Długosz poparli wywody profesora Zolla. Przedstawiciel urzędu patentowego przedstawia dane cyfrowe, tyżące się tego urzędu. Urząd posiada 7 techników specjalistów, oraz 60 urzędników, przy sy-

stem romańskim możnaby było patentować średnio po 75 wynalazków miesięcznie, przy niemiecko-amerykańskim 25. Dyskusji nie ukończono.

O KREDYTY NA ZAKUP ZBOŻA.

Warszawa, 9 sierpnia. (AW). Nadzwyczajny komisarz drożyznany, dr Andrzej Bajda, zażądał większego kredytu na zakup zboża, celem wytworzenia zapasów państwowych. W sprawie tej toczą się rokowania. Kredyt żądany sięga kilkudziesięciu miliardów marek.

WYCIECZKA RUMUŃSKA U PREMIERA.

Warszawa, 9 sierpnia. (PAT). Jak donoszą pisma, prezydent ministrów, Witos, przyjął dziś przywódców wycieczki rumuńskich parlamentarzystów: Boteza, generała Constantinescu, Akermanna i Bazylego Stephana. Podczas rozmowy poruszono szereg spraw, obchodzących oba państwa. Dziś o godzinie 17 goście rumuńscy byli na podwieczorku w kuloarach Sejmu, a wieczorem odjeżdżają do Poznania.

WYWIAD Z MIN. KIERNKIEM.

Warszawa, 9 sierpnia. (AW). Minister spraw wewnętrznych, dr Kiernik, w wywiadzie, udzielonym „Kurjerowi Warszawskiemu“, oświadczył, że ostatnio aresztowano w Warszawie i Krakowie 8 komunistów, wśród nich 5 cywilnych i 3 wojskowych. Organa komunistyczne miały przedewszystkiem wysadzić w powietrze obiekty wojskowe. W nocy z dnia 26 na 27 i z 27 na 29 było zamierzonych kilka zamachów. W kilku miejscowościach ujęto bądź pewne przedmioty, potrzebne do zamachu, bądź osoby z materiałami wybuchowymi. Najważniejszą rolę miały by zamachy na most kolejowy pod Dębicą w Małopolsce, następnie most na Dunajcu.

Co się tyczy administracji na kresach wschodnich, poprawa jej jest konieczna. Dla poprawy tej będą miały wielkie znaczenie: reforma administracji, zespolenie władz, podniesienie aurytetytu władz i jednolitość zarządzeń. Co się tyczy tajnego uniwersytetu we Lwowie, rząd nie uznaje go i rozwiązanie tej sprawy możliwe jest tylko przez urządzenie jawnej uczelni wyższej dla Rusinów. We wschodniej części Małopolskiej, kierunek lojalnego ustosunkowania się do państwowości polskiej wziął górę.

CHRZEŚCIJAŃSKA DEMOKRACJA PRZECIWI WIĘKSZOŚCI RZĄDOWEJ.

„Dziennik Bydgoski“ w artykule wstępnym z dnia 7 bm. wyraża zadowolenie, że „krytycyzmem się wzmaga“. Oto, co czytamy w tym artykule:

Organ Chrz. Demokracji na Pomorzu, „Głos Pomorski“ w Grudziądzu, wystąpił po raz pierwszy z artykułem krytycznym. Stwierdza w nim, że „poprzez całą Polskę przechodzą silne wstrząsy“. I że „w łonie Chrześcijańskiej Demokracji panuje wielkie niezadowolenie z położenia obecnego“.

Zapewniliśmy wreszcie, że „Chrześcijańska Demokracja nie na to wchodziła, iż rząd, by po kilku tygodniach rząd ten rozbił“ — pisze dalej:

„Kredyt moralny — dany na tle wyborów, a następnie przy tworzeniu się rządu większości — kredyt wielki, poczyna się chwiać, poczyna wyczerpywać się pod wpływem przejawów wrastającej drożyzny i — jak się mówi — wobec rzekomej bezsilności rządu“.

Głos ten organu chadekiego — aczkolwiek widać, że przytko mu sprawę tę poruszać, jak wogóle przytko zwalczać tych, których się z całym przekonaniem i zapalem popierało, jest wymownym świadectwem, że chadecja nie myśli zamykać oczu na niedomagania społeczne, które pod obecnym rządem spłotyły się w jedną wielką chorobę.

NAPASĆ NA POLSKĘ.

Londonyjski „Times“ z 8 b. m. zamieszcza obszerny list p. Symsona, b. przewodniczącego sądu polubownego między Litwą i Lotwą, pełną gwałtownych napasć na Polskę. Twierdzi dosłownie, że Rada ambasadorów decyzyjnie w sprawie wschodniej granicy potwierdziła szereg nie dających się usprawiedliwić posunięć polskiej agresji. Zarzuca Polakom, że celem spolonizowania Wilna i okolicy, przed plebiscytem zorganizowali Polacy system teroru, oparty na mordach i napadach. Atakuje Hymansa za stronniczość w konflikcie polsko-litewskim na rzecz punktu widzenia francusko-polskiego.

Inflacja bez końca w Niemczech

Berlin, 9 sierpnia. (AW). Wiadomości, nadechzące z Niemiec, brzmią coraz sensacyjniej. Charakterystycznym dla tego chaosu, jaki ogarnął wszystkie dziedziny życia gospodarczego wskutek katastrofy pieniądza papierowego, jest to, że wczoraj jedno z pism berlińskich podało alarmującą pogłoskę o zupełnym wyeliminowaniu marki papierowej, jako pieniądza obiegowego, nawet przez rząd. Jakkolwiek pogłoska ta okazała się może przedwczesną, to niemniej konsekwentny rozwój stosunków każe przypuszczać, iż jednak to musi nastąpić. Pomimo olbrzymiej inflacji, która wzmaga się z dnia na dzień, Bank Rzeszy nie był w stanie zaspokoić w pełnej mierze zapotrzebowania środków płatniczych, będąc zmuszonym wskutek tego do przedwczesnego zmniejszenia swoich kas. Aby temu zaradzić, postanowiono zwielokrotnić obecną produkcję banknotów. Bank Rzeszy dąży do tego, by dzienna emisja doszła do 15 bilionów, co w tygodniu da około 90 bilionów.

Wczoraj odbyły się również narady w Banku Rzeszy nad sprawą zatamowania potoku inflacyjnego, które jednak nie dały żadnego pozytywnego rezultatu. To też „Berliner Tageblatt“ pisze:

„W obecnych warunkach nie ma Bank Rzeszy innego wyjścia, jak tylko przystosowanie obiegu banknotów do postępującej deprecjacji marki, aby choć w części uniknąć braku pieniądza. Jeżeli więc Bankowi Rzeszy uda się w najbliższych dniach drukować dziennie 15 bilionów nowych banknotów, to uda się choć w części rozwiązać problem zaopatrywania ludności w dostateczną ilość środków płatniczych“.

CENY ŻYWNOSCI.

Berlin, 9 sierpnia. (AW). W dniu wczorajszym notowano w handlu hurtowym następu-

jące ceny środków żywności: 1 kg. ziemniaków dochodził do 120.000 marek, za funt masła płacono 800.000 marek. Sledź kosztował 50.000 marek, ogórek 60.000 marek. Największy brak jest obecnie masła i jaj.

BEZSIŁNOŚĆ RZĄDU NIEMIECKIEGO.

Berlin, 9 sierpnia. (AW). Stosunki, panujące w gospodarce finansowej Niemiec, świadczą, że rząd stracił już zupełnie możność opanowania coraz to większego chaosu, jaki ogarnia całokształt życia ekonomicznego państwa. Sprawy zaszyły już tak daleko, iż nie wolno miarodajnym czynnikiem tracić czasu. Lecz muszą się chwycić takich środków, któreby wykazały swą skuteczność już w ciągu najbliższych dni, gdyż tylko tym sposobem można uspokoić zrozpaczoną ludność niemiecką. Równocześnie jednak zaznacza się coraz silniej przekonanie, że w obecnych warunkach wszelkie próby stabilizacji pieniądza okazały się daremnie. Zarządzenie systemu reglamentacji obrotu dewizowego wymagałoby wzięcia, iż rząd w poczuciu swej bezsilności opuścił zupełnie ręce.

Odpowiedź Anglii

Paryż, 9 sierpnia. (PAT). „Petit Parisien“ donosi z Londynu, że projekt odpowiedzi dla Francji został już wygotowany przez ekspertów urzędu zagranicznego. Nota zostanie włożona w sobotę rządowi paryskiemu. Ogranicza się ona do odpowiedzi na postawione przez Poincarę pytania, a mianowicie w sprawie długów międzysojuszniczych, oraz powołania komitetu ekspertów, celem stwierdzenia zdolności płatniczej Niemiec. Co do wszystkich tytułów punktów nota nie czyni żadnych formalnych propozycji, wychodząc ze stanowiska, że jest korzystniej przeczekać, aż się poprawią widoki na ostateczną regulację ogólnej sytuacji europejskiej. Nota nie porusza kwestji biernego oporu. Odpowiedź dla Belgii i Włoch zostanie prawdopodobnie doręczoną później i nie będzie identyczną z odpowiedzią dla Francji.

DALSZA AKCJA BALDWINA I CURZONA.

Wiedeń, 9 sierpnia. (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi z Londynu: Baldwin i Curzon odbyli przy współudziale innych ministrów konferencję w sprawie jutrzejszego posiedzenia gabinetu. Słychać, że lord Robert Cecil będzie mógł zdać we czwartek gabinetowi sprawozdanie co do obrad z Poincaré i Millerandem. Ponieważ przeprowadzona w ostatni czwartek debata w Izbie gmin wykazała znaczne różnice w łonie partji unijonistów w sprawie polityki reparacyjnej Anglii, przeto Baldwin polecił przywódcom partji poczynić wywiady odnośnie do poglądów organizacji lokalnych w sprawie polityki na przyszłość. — Zwraca uwagę fakt, że Baldwin podczas swego urlopu zatrzyma się dłużej w miejscowości Aix-Les Bains, podczas gdy Curzon przebywać będzie w pewnym uzdrowisku we Francji, tak, że obaj będą mieli sposobność uzgodnienia polityki Anglii i polityki Francji.

PRZESTROGA ANGIELSKA DLA NIEMIEC.

Londyn, 9 sierpnia. (AW). „Daily Chronicle“ omawiając niemiecką politykę reparacyjną, określa, jako pożałowania godny fakt, ludzenie się oficjalnych kół niemieckich możliwościom poważniejszej różnicy zdań między sprzymierzonymi. Dziennik podkreśla przytem, że zupełnie błędem jest przekonanie, iż Anglia poprze Niemcy, zasługując zaś to o tyle na potępienie, że Niemcy przez to upierają się przy myśli o biernym oporze.

CAŁKOWITA ADMINISTRACJA FRANCUSKO-BELGIJSKA W OKUPOWANYCH TERYTORJACH.

Paryż, 9 sierpnia. (PAT). W związku z podaniem onegdaj informacjami o postanowieniach rządu francuskiego i belgijskiego w sprawie bardziej skutecznej eksploatacji zagłębia, zasługuje na bliższą uwagę artykuł „Matina“. Dziennik domaga się w nim, by Francja i Belgja zaczęły pobierać w interesie wierzycieli Niemiec wszystkie dochody z podatków, jak również wszystkie wpływy państwowe na okupowanych terytorjach. Jednym słowem, Francja i Belgja powinny pod tym względem zająć stanowisko państwa niemieckiego. Wszystkie dochody państwowe mają być kontowane przez urzędników niemieckich pod kontrolą sprzymierzonych, na dobro państwa niemieckiego z tytułu spłat zobowiązań reparacyjnych. Ta droga stworzy się nietyko polityczną podstawę dla waluty reńskiej, ale również zabezpieczy się przyszłą pożyczkę, która pozwoli Niemcom spłacić ich zobowiązania zagraniczne.

WYDALANIE Z OKUPOWANEGO TERENU.

Frankfurt n.-Menem, 9 sierpnia. (AW). W ostatnich dwóch dniach wydalili władze francuskie z okręgu dyrekcji kolejowej mogunkiej około 250 kolejarzy. Tomsam los spotkał także cały szereg nauczycieli wraz z ich rodzinami.

STANOWISKO AMERYKI.

Londyn, 9 sierpnia. (AW). Według informacji „Timesa“ nowy prezydent Ameryki dał wyraźnie do zrozumienia, że Stany Zjednoczone tytko wtedy wezmą udział w rozwiązywaniu problemu reparacyjnego, jeżeli zostaną wyraźnie do tego zaproszone przez wszystkie zainteresowane państwa, a więc także przez Francję i Belgję.

NAGLE PRZERWANIE RUCHU KOLEJOWEGO Z KLAJPEDY DO NIEMIEC.

Wiedeń, 9 sierpnia. (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi z Tylży: Litwini przerwali wczoraj popołudniu nagle ruch kolejowy między obszarem Kłajpedy a Niemcami. Wpuszczano tylko pociągi, przybywające z Niemiec do Kłajpedy, do Niemiec natomiast nie wypuszczano żadnego pociągu.

WYKRYCIE SPISKU W FINLANDII.

Ryga, 8 sierpnia. (PAT). Z Helsingforsu donoszą, że aresztowania komunistów trwają dalej. Na podstawie dokumentów stwierdzono niezbicie istnienie spisku przeciw państwu fińskiemu.

Dział ekonomiczny

* DOCHODY I WYDATKI PAŃSTWOWE W CZERWCU. Według tymczasowych ogólnych zestawień finansowych, dochody budżetowe skarbu państwa w ciągu ubiegłego miesiąca wynosiły 803.746 milionów marek polskich, rozchody budżetowe 1.002.973 milionów marek polskich. Deficyt wyniósł 709.227 milionów, a zatem trochę więcej, niż 40 procent sumy wydatków.

* PAŃSTWOWE ZAPASY ZBOŻA. Z Warszawy donoszą, że nadzwyczajny komisarz dla zwalczania drożyzny zażądał od min. skarbu podwyższenia kredytu na zakup zboża, celem utworzenia państwowych zapasów zboża. — W sprawie tej prowadzi równocześnie nadzwyczajny komisariat rokowania z min. rolnictwa, oraz organizacjami rolno-handlowymi. Nadzwyczajny komisariat żąda kredytu w wysokości kilkudziesięciu miliardów marek.

* Z GIELDY WARSZAWSKIEJ. Na giełdzie warszawskiej we środy i soboty zebrała giełdowa dla obrotów papierami wartościowymi odbywać się nie będą. Zebrał giełdowa dla obrotów walutami obcymi i dewizami odbywać się będą i nadal, jak dotychczas, codziennie.

* POLSKO-ANGIELSKA UMOWA HANDLOWA. Donoszą z Warszawy: Obecnie ustala się redakcję projektu polsko-angielskiej umowy handlowej. W odnośnych pracach biorą udział przedstawiciele rządu polskiego, oraz rada handlowej przy poselstwie polskiem w Londynie. Umowa handlowa zostanie w krótkim czasie zawarta.

LWOWSKA GIELDA ZBOŻOWA. (9 sierpnia). Zyto małopolskie z 1922 r. 380—385, Owies ma łopolu— z 1922 r. 475—500. Ruch obrotowy, tygodniowy obrót 85 ton. Transakcje w życie i w kasie. Rynek za zbożem twardym i owsen przy ukłej podaż. Tendencja nieco zwyżkowa. Uspokojenie wyciekające.

Wiadomości giełdowe

Z GIELDY KRAKOWSKIEJ. Na naszych giełdach wytworzyła się sytuacja podobna jak na giełdzie berlińskiej. W miarę zwykłej likwidacji walut i dewiz, rynek efektów wysoce nie najczystsze tempo haussy. W dniu wczorajszym zebrała ona jeszcze większe, niż dotychczas, zainteresowanie, wszystkie papiery, z wyjątkiem Poledaku, wykazywały znaczne na kursie. Podobnie akcje bankowe; papiery procentowe bez obrotów.

CEDELUA KURSOWA

z dnia 9 sierpnia 1923.

Akcje bankowe:		Transakcja
Pol. Bank przem.	65000	100000
Bank Hipoteczny	90000	100000
Bank Małopolski	100000	120000
Ziem. Bank Kred.	25000	35000
Pow. Bank Kred.	15000	20000
Bank Komercyjny	20000	30000
Bank Kredytowy	20000	30000
Bank zw. sp. zar.	550000	650000
Akcje Tow. handlowych:		
Pol. Tow. handl.	80000	100000
Impex	1500	2000
Pharma	180000	210000
Dr. Rolniczy	40000	50000
Polski Glob	8000	10000
Zegluga Polska	18000	21000
Akcje Tow. przemysłowych:		
Zieleniewski	180000	2150000
Cegielski	17000	200000
Parowozy	100000	160000
Automotor	55000	70000
Potęga	145000	165000
Lemierz	80000	
Trzebińca	300000	330000
Polskie	160000	180000
Sorka	200000	240000
Sierza	150000	240000
Terpege	40000	70000
Polska Nafta	180000	180000
Pokucie	80000	100000
Oikos	70000	80000
Tezt	35000	45000
Strug	75000	95000
Synda koszyk.	90000	100000
Tuszące Trzebińca	550000	900000
Krakus	140000	170000
Chmielów	1000000	

